

"L'independentisme sens

Les Joventuts d'ERC celebren aquesta setmana el seixantè aniversari de la seva fundació. Avui són una de les organitzacions polítiques més representatives dels joves catalans i han estat un dels motors claus de la renovació del seu partit.

Camil Ros, de 26 anys, va ser escollit secretari general de les JERC a final d'abril d'aquest any. La seva organització ha representat un paper clau en la renovació d'ERC i la posterior sortida d'Àngel Colom del partit. En aquesta entrevista explica el posicionament de les JERC i rebutja les acusacions de "radicalització" que en els darrers temps s'han formulat contra l'organització que dirigeix. Els néts del president Companys reivindiquen, seixanta anys després, el puny que un dia va alçar el seu avi.

—*El lema de l'aniversari de les JERC diu "Seixanta anys lluitant". Contra què o a favor de què?*

—Evidentment, sempre a favor. Els objectius pels quals es van fundar les JERC continuen tenint vigència. Continuem defensant els drets dels i de les joves, la necessitat que Catalunya, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, es doti d'unes estructures d'estat pròpies, i lluitem també per la igualtat entre les persones. Tot això encara no s'ha aconseguit.

—*Hi ha qui diu que ser independentista és una moda juvenil que es cura amb l'edat.*

—Em sembla que no. Les JERC tenen seixanta anys, i alguns dels seus fundadors, i els membres de generacions posteriors, continuen lluitant pels mateixos objectius que quan eren joves. El que passa és que és lògic que l'independentisme sigui un moviment amb un contingent molt important de gent

jove. És lògic perquè som l'únic projecte polític que no està d'acord amb l'*statu quo* vigent, sinó que vol trencar per avançar, per millorar. La immensa majoria de projectes polítics restants són conservadors, i un jove no serà conservador mai. Un projecte independentista sense joves seria un projecte sense futur.

—*Josep Lluís Carod Rovira ha afirmat recentment que l'abús de l'ús de la paraula independent-*

cia ha perjudicat el mateix projecte independentista.

—Ha perjudicat en el sentit que s'ha utilitzat el terme independentista de forma gratuïta i sense donar-li contingut. El que no es pot fer és parlar d'independentista com si fos un estadi de futur ideal i deixar la política del dia a dia pels altres. L'independentisme no és una ideologia de partit, nosaltres som un projecte d'esquerres i independentista. El missatge independentista buit de contingut, el de la independentista perquè sí, està esgotat. L'independentisme ha de fer el pas per ser útil a la gent.

—*Això vol dir que l'independentisme és necessàriament d'esquerres?*

—Esquerra vol dir transformació, canviar la realitat, i això inclou l'independentisme. La dreta vol conservar l'*statu quo* actual i sovint utilitza el nacionalisme com a careta per privilegiar uns interessos de classe, els interessos dels poderosos. L'independentisme no solament ha de representar aquells que avui ja se senten independentistes sinó que ha d'aspirar a representar tothom, tota la societat.

—*En relació amb això, hi ha amplex capes de la població catalana que no solament no combreguen amb l'independentisme, sinó que senzillament són impermeables al fet nacional. Com ha de treballar l'independentisme davant aquesta realitat?*

—Ha de treballar canviant de lloc el seu centre de gravetat. Fins ara, l'independentisme s'ha cen-

trat massa en la simbologia i el territori. El centre de gravetat hauria de ser la cultura i la societat. L'independentisme no s'ha d'entendre com un anhel històric perquè un dia havíem estat lliures sinó com una necessitat per resoldre les mancances socials que afecten la gent.

—*Àngel Colom considera que per entrar en nous sectors, l'independentisme també ha de considerar el castellà com a llengua territorial de Catalunya.*

"L'independentisme no s'ha d'entendre com un anhel històric perquè un dia havíem estat lliures sinó com una necessitat per resoldre les mancances socials de la gent."

"Colom va de Vidalquadrista català per la vida."

contingut està esgotat"

GLÒRIA MATAMALA

—És una proposta feta amb alegria, gens reflexionada, amb l'únic objectiu de donar coartada ideològica o estratègica a una cosa anomenada PI que d'opció política no en té res. Colom va de vidalquadrista català per la vida, i això és perillós.

—Colom també ha proposat recentment la creació d'un front patriòtic que aglutini totes les forces nacionalistes. Les JERC es senten cridades a un front d'aquest tipus?

—Les JERC evidentment no ens sentim gaire cridades a un front patriòtic que no se sap ben bé què ha de defensar, com tampoc no ens sentim cridats a una olivera que pot tenir propostes socials positives però que en la qüestió nacional tampoc no sap on vol arribar. En tot cas, això del front patriòtic fa tota l'olor d'acabar a Convergència, o pitjor encara, a l'independentisme infantil de la JNC.

—Què és el que no us agrada de l'olivera?

—A vegades l'olivera sembla que sigui una fugida endavant de certs líders i certs partits polítics. El que han de fer les JERC i ERC ara és enfortir el nostre propi espai, que és el de l'esquerra nacional. ERC ha de demostrar que es pot ser d'esquerres i no morir d'espanyolisme.

—S'havia dit que les JERC s'estaven radicalitzant. És cert?

—Les JERC no s'han radicalitzat mai. Si per radical s'entén dir les coses pel seu nom, fugint de l'ambigüitat calculada que funciona avui a la política, evidentment som radicals. A més, no es pot ser radical en la defensa dels drets humans? No es pot ser radical en la defensa del medi ambient? És radical defensar un estat propi per Catalunya?

—I es pot aixecar el puny?

—El puny es pot aixecar o abaixar, el que no es pot fer és basar la política estrictament en l'estètica. Aixequem el puny igual que el va aixecar el president Companys.

—Des del punt de vista de les JERC, quina diferència hi ha entre Colom i Carod Rovira?

—Per començar, una visió contraposada de la política, en el sentit que ERC ha passat del personalisme a la pluralitat. Ara, oposar-se a la direcció, tenir uns plantejaments diferents, ja no és delictes. Abans es valorava més les fidelitats que la capacitat de treball o la capacitat política.

—Les JERC va ser un dels principals motors de l'oposició a Colom. Per què?

—Nosaltres no ens vam enfrontar al Colom persona, sinó al que representava. No negàvem que durant un temps Colom va ser capaç de tirar endavant el partit, de millorar-lo, però vam veure que ara calia fer un pas més i que hi havia gent que no volia fer-lo. Tot i ser gent d'esquerres, tenien actituds conservadores, de mantenir el que hi havia i no vo-

ler millorar. Tampoc no ens satisfia la reiteració del discurs independentista, cada cop més buit de contingut. I en tercer lloc, Colom va cometre l'error de menystenir els joves del partit, essent en nombre de militants un dels sectors més importants del partit. En els darrers temps ens va marginar econòmicament i políticament.

—Un cop pacificat el partit, creus que té sentit la continuïtat de corrents interns sorgits durant el període de crisi amb Colom, com són Alternativa Republicana o Tercera Via?

—En la situació actual, tots els sectors deixen de tenir vigència perquè es van crear "en front de". Aquest "en front de" ja ha desaparegut, va sortir per cames. En tot cas, si han d'existir, és a partir de diferències ideològiques o estratègiques. Si no és així, alguns d'aquests sectors acabaran descarrilant.

—Quantes baixes han tingut les JERC després de la sortida de Colom i els seus seguidors?

—De més de quatre mil militants, n'han marxat uns vuitanta.

"Això del front patriòtic fa tota l'olor d'acabar a Convergència, o pitjor encara, a l'independentisme infantil de la JNC."

Pere Martí